

Կոյն լաւի ըլլար 8. Հրաշեայ իւր վերջին տա.
զերու մէջ “ինչ պէս է մէզի՝ թատրոնա-
կան գործը լաւ հիմքի դնելու համար” (էջ
176—180), որով գեղեցիկ հրահանգներ ու-
նին իրենց մէջ գրուած փորձառու գրչէ՝ ուղ-
ղուած թատերասէր ազգայնոց:

* *

ԱՅԼԵ Ի ԱՅԼԵ

1. ՏՈՎՀԱՆՆԵՍ ՎՐԴ. ՀՈԼՈՎ.

ԲԶՄ. 1910, էջ 209—212 գետեղուած
է Տ. Չիթունիի ձեռքէն յօդուած մը սբնա-
զնութիւն խորագրով, ուր կը խօսուի Յովհ.
Ա. Հովով Ա.Պոլսեցոյ անձնաւորութեան եւ
գրական գործոց վայ, յատկապէս ծանրանալով
անդր թարգմանած բնականութեան եւ Ձեռանշնոր-
հեան քով: Ճետպարբերական է յօդուածը եւ
բաղչալի է որ հետեւելց Յարդ. Յօդուածա-
գրին մեր գաւառացի գրուները՝ յերեւան հա-
նելն նշոնկարդի ձեռադիր գրուածքներն, որով
անհետպարբեր ձեռաց մէջ մատնուած են
կորստեան:

Պ. Չիթունիի, ինչպէս կ'երեւայ, անծանօթ
մասցած են յիշեալ յօդուածը գրելու ժամա-
նակ՝ թերթիս մեծանուն աշխատակցին՝ Դոկա.
Ա. Թորէնտոնի երկու յօդուածները, նույրուած
Յովհ. Հովով Արժի ի բրութեանց: “Հայ բժշկու-
յթուիր: Դ. Ձեռանշնութեան բնական: (Հանդ.
Ա. 1893, էջ 280—288), եւ Յայնան-
Վարդ. Ա.Պոլսեց (անդ, էջ 369—370), որով
զոր տեղ աշխատութիւն վատնուած է:

Հովով Արժի այս գործէն շար որինակներ
ծանօթ էն Ձեռագրաց հաւաքմանց մէջ, ուստի
ըստ ինքեան նոր գիւտ մը չէ Պ. Չիթունիի ձե-
ռագիրը: Միայն մեր Մատենադարանի մէջ՝
ցուցակաբուածները հաշուելով, ունիկ 4 օրի-

նակ (թ. 262, թ. 329, թ. 350, թ. 383,
հմատ. Ցախուն՝ Ցուցակ, էջ 668, 773,
803, 835): Երկու գրուածոց ալ բովանդակու-
թեան նկարագրութիւնը տուած է Հ. Ցաշեան
ընդարձակօրէն (անդ, էջ 668—669):

Թէ՛ Թորգոմեանի Օրինակին եւ Թէ՛ մեր
Ձեռագրաց մէջ չէ նշանակուած թարգմանու-
թեան տարին: Պ. Չիթունիի Օրինակն ունի
թուական մը 1747, նոյ. 1, որ սակայն, ինչ-
պէս կը կարծուի, չէ թարգմանութեան ժամա-
նակն, այլ հաւանականաբար՝ գրութեան Յովհ.
Հովովի մասին տես ինչ ինչ Ցուցակ, էջ 1127:

Հ. Ա. Ա.

2. ՑԱՐՈԹԷՈՍ ԿՈՒԶԲ ՀԱԿՈՅԱՅԻՆԻԹՏԻԿԱՆ:

Երբ Կուսումնասիրէի Ցիմոթէոս կուզի
Հակոյայինին նոր հրատարակութիւնը (ապ.
Ելիաժին 1908 ինամօք Կ. Ա. Տէր-Մկրտչեանի
եւ Ե. Տէր-Մինասեանի) խօսելով Ս. Հարց
գրուածներէն Ցիմոթէոսի յառաջ բերած կոչ-
մանց վրայ կը գրէի ի միջի այլոց: “Հրատարա-
կէք ամհուն շնորհակալութեան պիտի արժա-
նանային, եթէ իրենց հրատարակութեան մէջ
յաշողէն նաեւ մէն մի վկայութեան աղբիւրն
մատնացյց լնել. . .” (Ցիմոթ. Կուզ Հայ մա-
տենագրութեան մէջ, էջ 44): Այս գդալի պա-
հանը, ինչպէս կիմանակ (Byz. Zeitschrift,
1910, էջ 217) այժմ լացուցած է նոր հայ-
երենագէս մը Ferdinand Cavallera շահա-
գրգիռ յօդուածով մը՝ Le dossier patris-
tique de Timothée Aelure, ի թերթին
Bulletin de littérature ecclésiastique,
1909, թ. 8, էջ 342—359, ուր ցոյց տուած
է մի առ մի ինքարանչեր կոչման համապատաս-
խան տեղիք Ս. Հարց գրուածներու մէջ:
Գրուածքն ինձ մատչելի չէ տակաւին: որով
կարելի չէ առ այժմ մանրամասնութեամբ ծա-
նօթացընել:

Հ. Ա. Ա.